DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 13den AUGUSTUS, 1831. N. 32

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

De Engelsche Interventie en non-Interventie.

Wat kan toch wel de reden zyn, dat de staatkundige handelwyze van Engeland nu zoo zeer verschilt met die van vorige jaren? Nu is het woord *non-interventie* de roepstem in Engeland; en het is juist dáár, wáár men zich in de aangelegenheden van byna ieder land, sedert de laatste zeventien jaren, bemoeid heeft.

Engeland, hoewel geen direct deel uitmakende van het Heilige Verbond, had toch zyne gezanten by de congressen van Laybach en Verona; en men mag vooronderstellen, dat, zonder Engelands toestemming, de Oostenrykers toen niet in Italie, en de Hertog van Angoulême daarna niet in Spanje zoude getrokken zyn. Nu daargelaten, of er voor die Interventie in Italie gegronde redenen bestonden, de Interventie in Spanje zal toch door de geschiedschryvers van geene lofwaardige zyde beschouwd worden. Portugal, zoo lang onder den invloed van Engeland geweest zynde, neemt de constitutie aan, die door een Engelschman (Lord Stuart) *hoewel niet direct door zyn Gouvernement daartoe gelast*, van Braziliën wordt aangebragt. Wat was natuurlyker, dan dat de Portugezen denken moesten, dat het *Liberale Engeland* dit met genoegen zag? Hoe weinig moeten zy verwacht hebben, daar Europa genoeg de gezindheden van Don Miguel kende, dat deze hun over Engeland zou worden toegezonden? Of kende Wellington Don Miguel niet?—Opmerkelyk is hierby het verblyf van den Engelschen Ambassadeur Sir William A Court in Napels, tot op de komst der Oostenrykers; in Sevilien en Cadix tot op de komst der Franschen; en in Lissabon tot na de komst van Don Miguel. Moet men niet vragen, waarom werden, door toelating of medewerking van het *Protestantsche Engeland*, die zuidelyke gedeelten van Europa weder onder den ouden invloed der ultramontaansche geestelykheid gebragt? Of zouden die landen zonder dat, te zeer tegen den wensch van de Engelsche staatkunde, hunne natuurlyke krachten ontwikkeld hebben? Ziet men een Spaanjaard liever in een monnikskap dan in een matroozenpak? *very well, Rule Brittannia, Rule the waves, etc.*

Of de Historieschryvers den Engelschen Lord Minister wel denzelfden lof toebrengen zullen, dien zy hem als veldheer gegeven hebben, is zeer te betwyfelen.—Daargelaten welke reden van klagen men tegen zyn bestuur hebben kan in Engeland zelve, heeft men duidelyk, onder zyn Ministerie, in de betrekkingen van Europa, vooral wanneer men de Londensche Courier voor zyn advocaat mag houden, gezindheden zien aan den dag leggen, die zeer strydig zyn met dat gene, wat men van den Lord Veldheer verwacht had. Was het waarlyk ernst in Engeland, dat men de Grieken, volgens het bekende Protocol, wilde helpen? waarom werd dan de slag van Navarino, welke het meest tot die hulp bybragt, een UNTOWARD EVENT genoemd? wanneer men de Grieken in ernst wilde helpen, waarom werd hun dan door het *Liberale Engeland* niet eenige medewerking gelaten, in de verkiezing van eenen Souverein; waarom moest dan Prins Leopold in de Engelsche dagbladen beschimpt worden, om dat hy edelmoedig genoeg was, om in te zien, dat men geen vorst aan een volk ongevraagd moet opdringen? Waarom werden de grenzen, die eerst van de Golf van Volo tot die van Arta bepaald waren, veranderd? Of zou Griekenland in de Middelandsche Zee te groot worden? . . . . *very well, Rule Brittannia, Rule the waves, etc.*

De Turksche Sultan verklaart in eenen Hatti-Sherif dat hy de tractaten met Rusland alleen gemaakt had, om die, naar zyne verkiezing, te houden of te verbreken; dit wordt in Engeland zelfs als eene wettige reden tot eene oorlogsverklaring aangezien; nu gaat Sir William A. Court naar Petersburg, onder zynen nieuwen titel van Lord Haytesburry; doch de aantrekkingskracht van Sir William in Napels, Cadix en Lissabon, scheen by Lord H. *nu* eene tegenovergestelde werking te doen; want niettegenstaande de Engelsche Courier dacht, dat Honger en Pest wel voor de Turken zouden stryden, kwamen deze toch niet in Petersburg. Men moest dus in de Middellandsche Zee zorgen, dat de Russen ook niet in Constantinopel kwamen.

Zyn er niet de duidelykste blyken, dat men in Engeland den voorspoed der Russische wapenen ongaarne zag? toen des Couriers bondgenooten, *Honger en Pest*, de Russen evenmin terug hielden, als de Heilige vaan van den Profeet? Heeft men niet bemerkt, dat Pruissen de vriend van Rusland was? dat Oostenryk draalde zyne gezindheid te doen blyken? en dat Engeland door de [illegible] de Polignac de vriendschap van Frankryk zocht? wel nu dan, de stille opmerker behoeft na dien tyd niet te vragen, waardoor het Heilige Verbond ingeslapen is; de gebeurtenissen na den dood van George de Vierde, hebben genoeg doen zien, wat men van een zoogenaamd Heilig Verbond te verwachten heeft, wanneer verschillende belangen de contractanten verdeelt.

Wie moeten daar nu by lyden? Wy Noord-Nederlanders? Door wien zyn wy op schildwacht gezet tegenover Frankryk? Wy moesten vereenigd worden met eenige Ultramontainen en Jacobynen, om altoos *à la queue* te zyn tegen dertig millioenen Franschen, die zelf *tour á tour* tot een van de twee laatstgenoemde partyen behooren. Was dit de rol die ons paste, *neen! Handel en vrede hebben wy noodig, en van Leicesters tyd af had men altoos behooren in het oog te houden, welke waarde de vriendschap van Engeland heeft.* Indien Lord Castlereagh, met zyne bloedende hals, uit het graf had kunnen opstaan, hoe verwonderd zou hy de audientie bygewoond hebben, van Silvain van de Wijer by onzen Inspecteur der zuidelyke vestingen, die, volgens de London Courier, moet gezegd hebben *que dans aucun cas sur son parole d'honneur il n'y aura point d'intervention.* Door wien anders dan door Engelands interventie, zyn wy met Belgie vereenigd? Maar nu die ons aangesmeerde broeders' geholpen door Pontecoulantsche Paryzenaars, met schandelyk verraad en muichelmoord, de weldaden van eenen te goeden vorst beantwoorden, nu onze vermengde armee, door desertie en meineed, uit haar verband is gebragt nu aan eed en pligt getrouwe Militairen van achter struiken en heggen door rasphuis-boeven vermoord worden! nu spreekt men in Engeland van non-interventie; nu worden de daden van ons gouvernement door Engelsche dagblad-schryvers belasterd, nu zou ons gouvernement aan de Redactie van den London Courier wel dienen te vragen, of die heeren de Blokkade van tegen ons in oproer zynde havens en kusten wel goed keuren; en, terwyl zy de Blokkade van Oporto door don Miguel, hun vriend, gerespecteerd hebben, violeert één hunner schepen, na gewaarschuwd te zyn, onze blokkade. De, op verzoek van Brusselaars, ter hunner redding van Regeringloosheid, of mogelyk wel door verraders, om onze troepen in hun moordhol binnen te lokken, gevraagde militaire intogt in Brussel is door Engelsche dagbladen met den naam eener Breach of the truce, (schending van den wapenstilstand,) bestempeld. Dat onze militairen de huizen binnen drongen, waaruit muichelmoordenaars op hen vuurden, dat zy in die huizen hunne vyanden nedersabelden, dat was gruwelyk! Dat onze brave Chassé op walviesenleiders, op Fransche roovers en op verraderlyke inwoners, die hy met goedheid en geduld (zelfs nog na dat hunne oproervlag, reeds dagen lang van het vleeschhuis gewaaid had), behandeld had, na het snoodst verraad na het vermoorden van onze militairen en na het schenden van het gesloten verdrag, bombardeerde, maar vooral, dat onze schepen, na dat verraderlyk op hen gevuurd was, eene stad bomdardeerden, dit was much-lamented (zeer beklagelyk) *daar, waar men zeker aan het bombardement van Kopenhagen niet meer, dacht!*—Neen! onze brave Hollandsche Blucher heeft het ingeslapen Heilige Verbond, voor zoo ver het misschien nog bestaat wakkergedonderd; hy heeft hun getoond, dat de moed der Hollanders, waar op men reeds begon te smalen, zoo lang men nog verraders in onze gelederen had, na daarvan gezuiverd te zyn, nog de moed en de kracht was van onze voorouders. Wilde dan het Heilige Verbond, uit vrees voor Frankryk, onzen stryd van verre aangapen, dan kan het ons Noord-Nederland in de golven zien verzinken, vóór dat wy ons lafhartig door muiters laten dwingen.

Uit vrees voor Frankryk durft men niet verhinderen, dat eene Parysche club gewapende Fransche benden op het, door een Heilig Verbond te zamen gevoegd grondgebied zendt, om muiters, bannelingen en brandstichters te helpen; die zonder dat nog nooit aan eene onafhankelykheid hebben durven denken; munniks-kappen, die wy twee eeuwen de *Schelde* voor hunnen neus gesloten hebben, zonder dat zy ooit den moed bezeten hebben, om die vaart voor hun Land te openen, belasteren nu, geholpen door die Fransche zendelingen, eenen Vorst, die hunnen Handel en Nyverheid, zelfs ten koste van Noord-Nederland, bevorderd heeft, sedert de laatste vyftien jaren. Getuigen hiervan de verbodswetten op vreemde Fabriek-goederen, in faveur der Brabandsche Fabrieken; en de daarop gevolgde hooge tarieven in Duitschland op onze artikelen van Handel. Het Fransche gouvernement, met ons in vrede, laat gewapende benden op ons Grondgebied rukken; Frankryk, in vrede met Spanje, veroorlooft de gewapende vereeniging van uitgewekene Spanjaarden op Fransch grondgebied, en laat hen van daar eenen inval in Spanje bewerkstelligen; en by zulke handelingen, die strydig zyn tegen het regt der volken, spreekt men, uit vrees voor oorlog met Frankryk, van noninterventie! By wien bestaat er dan lafheid? by wien bestaat er dan gebrek aan moed? waarlyk niet by de Hollanders! Maar nu men dat ook ziet, nu men bemerkt, dat wy ons gereed maken tot eenen stryd op leven en dood, nu onze Helden in het kasteel van Antwerpen, met hunnen braven Gysaard aan hun hoofd, zeggen kunnen, het lot van Belgie is in onze handen; nu een handvol dapperen, met den braven Ledel, de roovers uit Staats-Vlaanderen verjaagd hebben, nu onze braven Maastricht met moed verdedigen; nu de Prins Bernard van-Saxen-Weimar over Hasselt, waar de muiters voor hem wegloopen, Maastricht in triomph binnen komt; nu zegt men in Londen *we must put a stop to bloodshed* (nu moeten wy het bloedvergieten voorkomen,) Och neen, John Bull! houd U nu maar neutraal; maar laat dan Frankryk zich ook neutraal houden, *que les amis du Peuple se rendent a Paris.* Onze lieve Broeders waren toch te bloedryk geworden; anders zouden zy zoo vele zotheden, tot hun eigen bederf, niet begaan hebben.

Er bestaat by ons geen wraaklust, maar wel moeds genoeg tot het verdedigen van onzen Oud-Vaderlandschen grond. Willen de vyf Mogenheden het bloedvergieten doen ophouden? dan zullen zy wel duidelyk verpligt zyn, door *invertentie* te zorgen, dat geheel Belgie niet in een moordtooneel verandere, waarvan in Leuven reeds het eerste bedryf gespeeld is. Wy verlangen met geene Belgen weder vereenigd te worden; zy verstaan ons niet, en wy willen hen niet langer verstaan. Die verwarring van Babel past ons niet. Wy hebben nu geene interventie meer noodig; wy moeten ons wachten voor verpligtingen en voor tractaten met geheime artikelen, waarby bepaald kon worden, hoe groot onze oorlogschepen moeten zyn, en hoeveel in getal. Wy laten het voor de liefhebbers, om tegen Frankryk op schildwacht te staan, en tot dat einde kostbare vestingen te onderhouden. Handel en vrede passen ons; en Franschen, zoo wel als Engelschen, kunnen onze vrienden zyn, maar beide *sans trop de familiarité.* Aan de 30 millioenen souvereinen in Frankryk wenschen wy veel geluk; en de Engelsche natie, hopen wy, zal eenmaal een ander lied zingen, in plaats van hun:

> Rule Britannie Rule the Waves,
> And all other Nations shall be slaves;

om welk doel te bereiken, men het continent voor een derde in de handen der Turken, een derde in de magt der Ultramontainen en het overige derde in handen der Jacobynen zoude moeten wenschen, op dat zy, beurtelings *door interventie en non interventie*, de groote belangen van hunnen handel en fabrieken (waarop de Londen Courier van 27 Nov. reeds in Belgie rekent), zouden kunnen bevorderen. Maar, wanneer er eenmaal staatsmannen in Engeland opstaan, die inzien, dat zy zelve in de kuil zullen vallen, die voor anderen gegraven wordt, dan zal men zingen:

> Let Britannia be happy and free;
> Let it be strong on Land and at sea;
> Let it get rid of all its knaves,
> And the world will be happy without slaves.

Edelmoedige Trek van den Generaal Chassé.

De vrouw van een' officier der Belgische muitelingen te Antwerpen was haren man met twee kinderen gevolgd; deze schrikte hevig toen hy zyn gezin by zich zag in het oogenblik, dat het gevaar op het hoogste begon te klimmen. Reeds drongen de muitelingen de eene poort binnen, reeds stroomde het bloed in verscheiden straten. De Generaal Chassé trok zyne troepen zamen en in een oogenblik bevond de vrouw zich met hare kinderen midden onder de Hollanders; zy is byna wanhopig: zy vliegt naar den Generaal Chassé en ontdekt hem wie zy is. De Generaal neemt haar minzaam by de hand, zeggende dat hy geen oorlog tegen vrouwen en kinderen voerde, en deed haar in de Citadel brengen. "Daar zult gy veiliger zyn dan hier," zeide hy; "[illegible] "voor uwen man, dat onze kogels hem niet treffen.— Als het gevaar voorby is kunt gy hem opzoeken." [illegible] weet wat er sedert te Antwerpen gebeurd is? Acht dagen na de tuchtiging dier stad vond deze vrouw haren man weder, doch aan de linker knie gewond. Dit paar had alzoo alkanderen wedergevonden aan Chassé's edelmoedigheid te danken.

Verdere uittreksels uit Nieuw Yorksche Couranten.

PARYS.

De laatste brieven van Martinique zyn van den 18den Maart; zy zyn er ver af om ons wegens de rust van dat eiland te verzekeren. Het schynt zelfs dat er weder brandstichtingen op eenige plantagien hebben plaats gehad.

De brieven van St. Petersburg van den 26sten April berigten dat de troepen in de oostelyke provincien orders gekregen hebben om zich byeen te trekken te Vilepoil, waar een sterk reserve leger onder den Generaal Tolstoi zich moest vormen. De keizer Nicolaas wil naar geene voorslagen van schikking hooren en by zal als het noodig is, de geheele magt van zyn keizerryk bezigen om het oproer in Polen te dempen.

De Engelsche dagbladen zeggen, dat van de 566 nieuwe verkiezingen die te Londen gedaan zyn, 347 voor de reformatie en 219 er tegen zyn.

De Komeet van 1832.

De Fransche dagbladen hebben sedert twee jaren veel gesproken van de komeet die in 1832 moet verschynen. De Duitsche dagbladen beginnen hunne lezers bezig te houden met ingebeelde bezorgdheden, die de toekomstige verschyning van deze ster inboezemt. De daadzaak is, dat deze komeet de aarde veel meer naderen kan dan men berekend had. Men weet dat in 1770 een komeet tot op 750,000 mylen de aarde genaderd was, omtrent 9 maal verder dan de maan, en degene die zich met de astronomie bezig houden, hebben niet vergeten dat Lalande op 13,000 mylen berekend had de afstand waar een komeet op de aarde merkbare wanorders zou kunnen veroorzaken. De bezorgdheden, die de vreemde dagbladen voortplanten, komen hieruit voort, dat de komeet van 1832 zeer naby de loopbaan van de aarde zal voorby gaan, namelyk op den afstand van 13 à 14,000 mylen, zoo dat in der daad, indien de aarde zich bevond op dit punt van hare baan, zy voor een oogenblik eene buurvrouw van de komeet zou zyn en er zoude eenige verontrustende verschynsels kunnen voortkomen, maar dit geval is er ver af om mogelyk te zyn voor het jaar 1832

Het nadeel, dat wy van de nabyheid eener komeet te duchten hebben, bestaat hierin, dat onze atmosfeer in de staart der komeet, die vele millioenen mylen dikte heeft, zou kunnen geraken, waardoor de stoffe dezer staart zich met den dampkringslucht zoude kunnen vermengen, en het schepselendom dezer aarde, eene stoffe zou moeten inademen, die doodelyk voor hen zou kunnen zyn, want het schynt dat de komeeten bestaan uit een zelflichtende stof en dus hare staarten ook, die in onze longen ingeademd zynde de gewaarwording van een vuurgloed zou kunnen veroorzaken.

Dat de komeeten uit eene zelflichtende stof bestaan, kan men duidelyk bemerken, daar dat gedeelte harer kern, dat van de zon afgekeerd staat en duister zou moeten zyn, even zoo verlicht is als het gedeelte, dat naar de zon toegekeerd is.

De Cholera Morbus breidt zich al meer en meer uit van het oosten naar het westen van Europa en wordt voortgeplant door den optogt der legers. Te Warschau zyn de meeste Russische krygsgevangenen, die in niet zeer ruime gebouwen opeen gehoopt waren, aan die ziekte gestorven. By den terugtogt van Diebitsch voerde het Russische leger met zich 4000 wagens met zieken, die door deze plaag waren aangetast. In Pruissen en Oostenryk hebben hier en daar gevallen van deze kwaal plaats gehad en men meent zelfs in Engeland dat deze ziekte zich aldaar geopenbaard heeft. De priesters in Frankryk, die de ondergang der wereld als naby beschouwen, wegens de mishandelingen die zy ondergaan hebben en het besnoeijen hunner inkomsten, prediken dat de Cholera Morbus de voorlooper is van de groote komeet van 1832, die de aarde staat te verwoesten, wegens de revolutionaire zonden der menschen. Zy beroepen zich uit de Apocalipsis dat de ondergang der wereld door eene zwarte plaag zal worden voorafgegaan, die een gedeelte van het menschdom zal weg maaijen. Dit zal volgens hunne voorspelling de Cholera Morbus zyn, die het derde deel van het menschelyk geslagt zal wegrukken, even zoo als zulks geschiedde in de veertiende eeuw door de pest, bekend in de geschiedenis onder den naam van de zwarte dood. In het toepasselyk gedeelte hunner predikatien manen zy hunne gemeente aan zich te bekeeren en de grieven te herstellen die zy de kerk hebben aangedaan: de kruizen moeten weer op de klokketorens geplaatst worden, de beelden der heiligen weer langs de wegen, de kloosters weer opgerigt, de geestelyken hunne inkomsten terug gegeven, de Sacrilege wet weer ingevoerd enz. Hierdoor zal men de goddelyke wraak ontwapenen en misschien het dreigend onheil nog afwenden.

De zwarte dood begon even als de Cholera Morbus in Azia. Na China en Indiën ontvolkt te hebben, en na Azia doorgeloopen te zyn, bereikte deze pest eindelyk Griekenland en breidde zich van daar verder uit over geheel Europa. Zelfs het hooge noorden, als Noorwegen en Ysland verloren daardoor een derde hunner bevolking. De maatregelen die men tegen deze pest nam, bestonden voornamelyk in openbare boete doeningen: men zag door de straten vele duizenden menschen in processie gaan met ontblootte ruggen, die zich zelven zoodanig sloegen, dat het bloed langs het ligchaam stroomde. Men dacht hierdoor de Godheid tot barmhartigheid te bewegen en zynen toorn over het menschdom aftewenden.

Het herstel der Bourbons in Frankryk had aldaar ten gevolge het herstel van de orde der Jezuiten, die dan ook weer gevallen zyn gelyktydig met Karel X. In de *Courier des Etats Unis* van den 25sten Juny vinden wy een' brief geplaatst van een' reiziger, die het verlaten kweekschool en klooster der Jezuiten te Saint Acheul, naby Amiens bezocht en waarin de volgende opmerkingen voorkomen. De herstelde Jezuiten hebben getoond dat zy in schranderheid, slimheid en doortraptheid niet ten onder deden by hunne broeders vóór het vernietigen hunner orde, want zy hebben even als voordezen alleen maar in hunne orde opgenomen, menschen die door een fyn oordeel en vlugheid van geest uitmunten. De ligging van hunne kweekschool en klooster te Saint Acheul was een der fraaiste in Frankryk en bood de heerlykste vergezigten aan. De bezigheid dezer vroome vaders bestond in te speculeren om de rykste ingezetenen over te halen hunne zonen derwaarts te zenden en hun klooster met ryke legaten te voorzien, en om devote zielen te bewegen hunne aardsche goederen tegen hemelsche goederen te verruilen. Deze speculatien zyn hun zoodanig gelukt dat zy gedurende den loop van tien jaren, dat zy te St. Acheul zyn genesteld geweest, zich zoo vele aardsche bezittingen in de omstreken Amiens aangeschaft hebben, dat zy reeds jaarlyks honderd duizend franken renten uit dezelve trokken; en men berekent, dat als men hen had laten voortgaan, zy binnen eene eeuw tyds alle eigendommen dezer landstreek zouden ingepalmd hebben. Het gesticht is thans verlaten: een der gewezen vaders is er thans huisbewaarder van. Als hy de reizigers het gebouw laat zien, toont hy hen tevens het beeld van de moeder van God, dat gedurende de plundering van het gesticht door de revolutionairen, wonderbaarlyk is behouden gebleven.— Onder eene hagelbui van steenen, die op haar zyn afgeworpen, heeft geen haar kunnen raken en terwyl alles vernield werd, bleef zy onbeschadigd. De reiziger behoeft by het bezigtigen van dit gesticht geene fooi te betalen, maar koopt van den pater huisbewaarder eenige prentjes en beeldjes van heiligen.

M. Mesnel, de standbeeld gieter, heeft den volgenden brief aan *Le National* opgedragen ter aanleiding van het plaatsen van het beeld van Napoleon op de zuil der plaats Vendôme.

"Het beeld van Napoleon, dat de zuil der plaats Vendôme versierde, is ter neer gelegd geworden in myne werkplaats op de markt van St. Lourens, waar ik het vele jaren bewaard heb. Ik heb het met zorg verborgen om het aan de verwoesting te onttrekken, hoewel ik menigmaal orders gekregen heb om het aan stukken te breken. Deze orders waren van het ministerie van binnenlandsche zaken en moesten eindelyk volvoerd worden toen men zich met het standbeeld te paard van Hendrik IV, dat op de nieuwe brug staat bezig hield. Ik werd belast met het bewerken van hetzelve. De stukken van Napoleon hebben na de smelting tot het paard van Hendrik de IV. gediend. Ik heb vergeefsche pogingen gedaan deze vernieling voortekomen. Ik bood toen zelfs twintig duizend ponden brons aan, die geweigerd werden en het beeld van Napoleon leverde slechts zes duizend pond op. Vergun my om eenige byzonderheden wegens het beeld van Hendrik de IV. te melden.

"Men zal, in den regter arm van dit beeld een kleine Napoleon vinden volgens het model van Tonnet; het hoofd behelst een proces verbaal van de bewaarplaats van den Napoleon in den regter arm van Hendrik de IV. In de buik van het paard zyn er vele doosjes, behelzende eene menigte papieren, zoo als liedjes, opschriften, verhandelingen, monumenten van den geest des tyds die ik voor de geschiedenis heb willen bewaren. In een' halven dag zou ik uit deze bewaarplaats al de voorwerpen kunnen uithalen zonder het beeld te schadigen."

Men schryft van Bordeaux den 2den Mei. Men danste nog gisteren op het groote tooneel, toen 200 werklieden met bylen gewapend, zich naar de nieuwe stoomzaagmolen in de voorstad van Charton begaven. Het werktuig is vernield geworden. Het is de burgery echter gelukt om hen van daar te verdryven. De rustverstoorders hebben zich daarna begeven naar de mahonyhout zaagmolen van M. Spilla en naderhand by M. Morlaix, de kalkbrander, die ook een werktuig bezit om de planken in de lengte te doorzagen, maar by deze laatste plaatsen hebben zy zich met bedreiging alleen bezig gehouden.

Op deze laatste plaatsen waren vele zeelieden verzameld die voorstelden om de stoombooten te gaan vernielen. Dit nadeelig voornemen heeft geen gevolgd gehad, men had voorzorgen genomen. De regering heeft de grootste werkzaamheid aan den dag gelegd. Den geheelen dag doorliepen de patrouilles en de burgery de stad.

Het Fransche gouvernement is bezig het grondgebied van Algiers te koloniseren, en landeryen aftestaan aan degenen, die zich op den landbouw willen toeleggen. Dagelyks komen in de stad Algiers vreemdelingen aan om zich aldaar neer te zetten.

AUTO DA FÉ TE LISSABON.

Gesprek tusschen Don Miguel en zyn kamerdienaar, gedurende de goede week des jaars 1829.

"Gilbao, en wat zullen wy heden doen?

— Heer en Meester, een toertje te paard.

— Neen, iets anders: kom schielyk!

— Eene wandeling langs de Taag.

— Er is een Engelsch fregat in de rivier ten anker, zyn vlag doet myne zenuwen trillen: iets beters.

— Heer en Meester, gy zyt niet aan het einde van uwe vermaken, en God zy dank, er blyven nog flesschen te ledigen en hertoginnen kunt gy nog aan uwe feestmalen zien zitten.

— Geene slemperyen meêr, Gilbao. De Hertoginnen walgen my; en verders, ik beef net als een gryzaard, en ik ben nog geen 25 jaren oud. Myn geheugen wordt zwak; ik kan noch denken, noch overwegen. Ik dacht dat een koning langer duurde.

— Heer en Meester, gy zyt zeer streng omtrent U zelven, het is de jeugd die by U dit levens ongeduld veroorzaakt. Titus was ook even als gy.

— Titus? Het is diegene die Rome in brand stak, niet waar?

— Sire, zoo gy het wilt.

— Om de waarheid te zeggen, worden myne oude verstrooijingen en uitspanningen my onverdragelyk.— De strafuitoefeningen? Dit is goed voor eene keer, twee keer, maar het is byna altyd hetzelfde. Een mensch die men verdrinkt, is een ligchaam dat in het water valt. Daar is niets raars aan te zien. De galg? Zy is goed voor het volk, maar wat my aangaat..... Gilbao, ik zie daarin slechts een oogenblik genot, het is wanneer de tong van den gehangene groen en schuimachtig uit zyn keel komt; maar waarom hebben onze wetten de Auto da fé's, de brandstraf in onbruik gebragt? Het moet zulk een schoon schouwspel zyn op een zomernacht?

— Sire, alle goede dingen raken thans in onbruik.

— En indien ik by het volk de lust naar de Auto da fé weer opwekt?

— Gy weet dat negen revolutionairen in de gevangenis van uwe Majesteit hun vonnis verwachten.

— Zy zyn gevonnisd en veroordeeld.

— Waartoe Sire?

— Naar den brandstapel. Dat morgen de kruisramen van het paleis die op het groote plein uitzien, geopend worden. Ik verzoek op dit feest myne vrienden, al die jonge heeren die myne avonden verfraaijen, alle edele dames. Gilbao, gy zult een voortreffelyk avondmaal om 7 ure gereed laten maken. Het vuur en de diamanten moeten in den nacht gezien worden.

Eindelyk heb ik een feest uitgevonden!"

En toen het nacht werd, stonden de straten vol menschen. Men betwistte elkander een plaatsje op het plein vóór het paleis om het schouwspel regt te genieten, dat onder het vengster van den Koning stond plaats te hebben. Pyramiden van berken hout en brandende fakkels verwachtten het menschelyk vleesch dat gebraden zoude worden. Eindelyk openden zich de gevangenhuizen en negen slagtoffers met de Sanbenito (*) versierd, en fakkels dragende, werden op de groote plaats gebragt.

Daar beklimt reeds een den mutsaard. (†) Don Miguel schenkt den Graaf Perez Champagne wyn in. De mutsaard brandt, de huid van den revolutionaire zwelt en barst, het haar verzengt, eindelyk geraakt het slagtoffer in brand. Leve Don Miguel!

Nu de tweede.

Terwyl de tweede brandt, geeft Zyne Majesteit een slag met den waaijer op de wang van eene hertogin, wier oplettendheid afgetrokken was. Wat is de jonge Koning beminnelyk! Eindelyk zyn alle negen (‡) verbrand, "Leve, leve, Don Miguel!" Alle fleschen werden geledigd! Alle Dames werden omhelsd. Toen de dag aanbrak, vond men op de straten honden die het gebraden vleesch van de menschelyke beenderen knaagden; op het plein vóór het paleis, lagen nog stukken van fleschen, vederen uit de pluimbossen van edellieden, en eenige linten die van de vrouwen uit het balcon gevallen waren.

Den volgenden dag was het Goede Vrydag.

(*) Het kleed met duivels beschilderd waarin de heilige inkwisitie hare slagtoffers verbrandt.

(†) Dezen naam moge de Hollanders thans vreemd geworden zyn; hunne voorvaders in het midden der zestiende eeuw, waren helaas maar al te veel in gelegenheid om hem te gebruiken.

(‡) De namen dezer slagtoffers zyn uit de Couranten van dat jaar bekend.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 12den Augustus 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den Augustus 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Augustus zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Verloren of Gestolen.

EEN Doosje van Stalen en Zilveren Chirurgicale Instrumenten, omtrent zes duim lang en bruin van kouleur, met den naam van den ondergeteekende op den zilveren spadel gegraveerd. Er wordt eene billyke belooning uitgeloofd aan den persoon of de personen, welke hetzelve terug brengen, of aanwyzing kunnen geven ter ontdekking van den dief of ter verkryging van het verloren goed; en alle personen worden hierby gewaarschuwd het gemeld doosje niet te koopen, aangezien tegen de zoodanigen naar regten zal worden geprocedeerd.

J. A. DE LIMA, M. D.

Den 12den Augustus 1831.

Publieke Verkooping.

OP Woensdag den 17den dezer en volgende dagen, zullen door de ondergeteekenden op publieke veiling verkocht worden: een party Yzeren waren enz., toebehoorende aan de Heeren De Lima en Zoon, ten hunne Pakhuize in de Heere Straat.

ABM. DE. MEZA & ZONEN.

Den 12den Augustus 1831.

TE KOOP.

BY AUGUST MULLER, Beste Thee (Gunpowder) in kistjes van 6 fb. en een zeer fraaije Engelsche Zadel.

Den 5den Augustus 1831.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

6	bark Twee Vrienden, Boom,	Aruba
	golet Carolina, De Brot,	Bonaire
8.	—— Casualidad, Chirino,	Coro
	bark Fanny, De Haseth,	Bonaire
	golet Amalia, Cordero Isiera,	Puerto Cabello
11.	brik Gouv. Gen. van Scholten, Krögg,	Philadelphia

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

6.	golet Maria, Reijo,
9.	—— Comeet, Janzen,
	bark Margaritha, Buelta,
12.	—— Fanny, De Haseth,
	brik Baron, Godfrey,

Uittreksels uit Nieuw Yorksche Nieuwspapieren, aangebragt per de schoener brik Overste van Scholten, kapitein Krögg.

NIEUW YORK JULY 20.

Ontbinding der Fransche Kamers.—Op den 31sten Mei heeft de Koning der Franschen een bevel uitgevaardigd om de kamers te ontbinden; luidende hetzelve als volgt:

Art. 1. De Kamer der Vertegenwoordigers wordt ontbonden.

Art. 2. De kieskollegien worden geconvoceerd tegen den 5den July aanstaanden, ten einde door elk één gedeputeerde gekozen te worden. De plaatsen der byeenkomsten van de kieskollegien zullen naderhand worden bepaald.

Art. 3. De Kamer der Pairs en de Kamer der Vertegenwoordigers worden geconvoceerd tegen den 9den Augustus aanstaanden.

Art. 4. Onze President van den Raad, Minister Secretaris van Staat voor de Binnenlandsche Zaken wordt belast met de uitvoering van deze ordonnantie.

Op den 21sten Mei heeft men te Weenen de tyding ontvangen dat de Groot Vizier de insurgenten te Perlipe en Derbentschau geheel verslagen heeft. De Pacha van Scutari is naar den kant van Bosula gevlugt. Sophia is ontruimd geworden en Izzed Mehemed Pacha heeft de stad in den naam van den Sultan bezet. Een der dagbladen merkt aan, dat men den opstand als geheel gedempt kan beschouwen.

BELGIE.—Op den 28sten Mei in de vergadering van het Belgische kongres beklom de minister voor de buitenlandsche zaken het spreekgestoelte en las een' langen brief voor, welken hy van Lord Ponsonby ontvangen had, betreffende de verrigting der Belgische zaken door de groote mogendheden. Deze brief heeft veel opheff verwekt en is nagenoeg van dezen inhoud:

"Het kongres te Londen bevindt de grensscheidingen van Holland en de traktaten te dien opzigte, overeenkomstig met het regt der volken. Het kongres kan dat regt niet schenden; gevolgelyk kan het niet toestaan dat Belgie zich het regt aanmatige om de grenzen van een' anderen staat te bepalen; maar het kongres is niet te min genegen, om, zoo ver zulks in deszelfs vermogen is, zonder schending der grondstellingen van de Europische staatkunde, zoodanige zaken te verhelpen, welke tegen de belangen van Belgie mogten stryden en terzelver tyd aan de belangen van de naburige staten niet schadelyk zyn. Overeenkomstig dezer inzigten handelende, begeert het kongres dat Belgie zich zelve zal plaatsen in de gewone schaal van de Europische staten, erkennende de algemeene verpligtingen welke traktaten opleggen, deel nemende in de lasten en voordeelen der ouder volkeren aangenomene staatkunde en zich zelve zoodanig aanstellende, dat hetzelve geregtigd mag worden, om te vorderen dat alle andere staten hetzelve zouden erkennen en behandelen als een bondgenoot.

"ZooBelgie zich zoodanig wilde gedragen, zal het Kongres hetzelve door zyne magtvolle bemiddeling helpen, om, door een traktaat en eene evenredige schadevergoeding het Groot Hertogdom Luxemburg te verkrygen; en middelerwyl de onderhandelingen zal het kongres door krachtdadige middelen voorkomen alle militaire bemoeijingen aan den kant van het Duitsche bondgenootschap. Men behoorde optemerken dat door deze wyze Belgie dat grondgebied in der minne zal verkrygen en voor eeuwig behouden, terwyl het onzeker is, dat hetzelve door oorlog kan verkregen worden. Ook worden de inwoners van dat Hertogdom bespaard van de rampen, welke ten deel der landen komen, die het ongeluk hebben het tooneel des oorlogs te zyn.

"Het Kongres is bezield met een' goeden wil jegens Belgie en zyn wezelyk doel is vrede voor nu en voor altyd, gegrond op de zekerheid en onafhankelykheid van dat land en op eene geheele vereffening van al deszelfs belangen.

"Het Kongres zou daarom met genoegen zien dat het Belgische kongres een' souverein kon kiezen, die zich niet persoonlyk zou bemoeijen met de regten van andere gouvernementen; en het zal met byzonder genoegen den vorst erkennen, op wien de Belgiers hunne oogen schynen gevestigd te hebben, mits dat het kongres hem in staat stelde, zich in den gewoonen kring der gouvernementen te plaatsen.

"De wyfeling van Z. K. Hoogheid Prins Leopold in de antwoorden gegeven aan gedeputeerden, die zyne gevoelens ten opzigte der souvereiniteit van Belgie zochten te doorgronden, bewyst genoegzaam de belangloosheid van Z. K. Hoogheid's grondbeginselen en dat Z. K. H. geene kroon zoude aannemen, zoo hy dezelve niet kon dragen met eere zoo voor Belgie als voor zich zelve. De Prins is echter naar zyn volkomen genoegen overtuigd, dat hy op goede gronden de billyke en spoedige uitvoering der maatregels, waarby het kongres in de alles afdoende schikkingen der aangelegenheden van Luxemburg zal helpen, kan verwachten; en de Prins is gereed als souverein de geheele vereffening van deze zaak op zich te nemen."

Londen, Juny 2.—Laat in den namiddag van heden heeft men berigt dat een expres was uit Brussel aangekomen met de benoeming, welke gisteren zoude plaats gehad hebben, en dat Prins Leopold met eene groote meerderheid van stemmen was gekozen. Dat zulks de uitkomst zal zyn is zeer waarschynlyk, maar wy slaan geen geloof aan dat gerucht. Echter is men algemeen van gevoelen dat Leopold onder geene voorwaarden hoe ook genaamd, de souvereiniteit van Belgie zal aannemen.

Londen, Juny 3.—Wy hebben als nog vernomen niets om de berigten van gisteren nopens de groote door de Polen op de Russen behaalde overwinning te bevestigen. Er lydt geen twyfel echter dat de Polen groote voordeelen op de Russen behaald hebben, en wy zyn onderrigt dat de Poolsche legatie in bezit is van de byzonderheden der nieuwe overwinning. Men zegt dat deze hardnekkige en bloedige stryd welke twee dagen lang geduurd heeft, op den 19den en 20sten Mei had plaats gehad met de Russische keizerlyke lyfwacht, aangevoerd door den Generaal Pahlen, die volkomen verslagen is.

De Augsburgsche Courant meldt, dat het Russische leger tegen Lithauwen optrekt, alwaar een verschrikkelyk oorlog gevoerd wordt. Het getal der opstandelingen bedraagt 50,000 man; zy houden Wilna ingesloten en de Russen hebben het arsenaal en de magazynen ondermynd, om dezelve met het garnisoen in de lucht te doen springen, ingeval zy tot het uiterste gebragt worden.

Een gerucht is in omloop dat Wilna ingenomen is.

Uit Malta vernemen wy dat er groote navale toebereidselen gemaakt worden in de Middellandsche en Adriatische Zee, dat er groote werkzaamheid heerscht in de magazynen te Malta; en dat in Griekenland, de zaken geschikt zyn door de persoonlyke tusschenkomst van den Graaf Capo d'Istrias.

In de *Algemeine Zeitung* van den 27sten Mei vinden wy het besluit van het Weener kabinet betreffende den intogt van de Polen en Russen in Galicie; namelyk dat Dwernecki naar Leybach zal gezonden worden en de Poolsche militairen naar Zevenbergen; de Russische wapens moeten worden geleverd aan Generaal Rudiger en die der Polen te blyven berusten by het Oostenryksche gouvernement.

Uit Moskou onder dagteekening van den 6den Mei vernemen wy dat de Cholera Morbus minder hevig geworden is; en de Couranten van Frankfort van den 27 Mei vermelden dat het sanitaire cordon zeer stipt wordt gehouden; wordende de overschryders dadelyk teregt gesteld en dood geschoten.

JULY 21.

UIT RUSLAND.—De brik *Czarina*, kapitein *Dwyer*, arriveerde gisteren binnen deze haven, komende uit Cronstadt, van waar zy op den 19den Mei en van Elseneur op den 1sten Juny vertrok.

Kapitein Dwyer berigt dat men in St. Petersburg weinig door de drukpers aan het publiek, wegens den Poolschen oorlog mededeelt, doch algemeenlyk werd erkend, dat de Russen sedert het begin van den oorlog reeds 30,000 man verloren hebben en dat de keizer berekend heeft 200,000 te zullen verliezen ter geheele onderwerping van Polen.

In Elseneur was het gerucht algemeen in omloop, dat de Polen, bygestaan door de opstandelingen van Lithauwen, den toevoer van mond en krygsbehoeften voor het Russische leger hebben afgesneden en dat Generaal Diebitsch genoodzaakt zoude zyn op het Pruissisch grondgebied te trekken; en dat Wilna in het bezit van de opstandelingen gevallen is.—*Boston Patr.*

JULY 22.

Falmouth, Juny 4.—Het Britsche gouvernement heeft eene officiele mededeeling uit Polen ontvangen, verzoekende om de erkenning van derzelver onafhankelykheid.

FRANKRYK EN PORTUGAL.—Met de aankomst van de Malborough Pakket hebben wy berigten uit Lissabon tot den 22sten Mei ontvangen en heeft de Pakket op dien dag, vóór den mond van de rivier de Fransche korvet Diligence, van 18 stukken geschut ontmoet, vergezeld van twee fregatten, de Melpomene en Cyrene, elk van 60 stukken geschut, de korvet Eagle en de brik Huffin. De oorlogs brik Endymion is op den 16den in de Taag aangekomen, met de eischen van het Fransche gouvernement, als: de afzetting van den raad en van de regters die de Fransche onderdanen, Sauvinet en Bonhomme, teregt gesteld hebben en vergoeding van de Fransche schepen onwettiglyk prys gemaakt door het Portugesche eskader in blokkade vóór Terceira. Volgens een gerucht te Lissabon, eischt men ook de terugbetaling der onkosten gemaakt voor het uitrusten van het eskader van Lissabon. Men heeft 48 uren verleend om een antwoord te bekomen; maar doordien Don Miguel op zyn buiten verblyf was, gaf het gouvernement voor dat de tyd te kort was en verzocht om nog 48 uren, maar de kapitein van de Endymion had geene magt om verder tyd te verleenen, en vertrok naar het eskader.— De Endymion had wegens slecht weder echter het eskader niet bereikt toen de Pakket hetzelve voorby zeilde, dus kon men niets van de uitslag vernemen.

Mengelingen.

(Uit de *Allgemeine Augsburger-Zeitung.*)

Nog naauwelyks heeft men opgehouden, de gekroonde hoofden te vleyen—en vleyery is altyd eene soort van logentaal—of men bewierookt met veel onzinniger vleyery de volken of de massas die zich dezen naam aanmatigen. Is dit dan zoo onverschillig? Er zal uit ontstaan, en werkelyk is daaruit reeds voortgevloeid, dat *de beiden uitersten elkander raken.* De hoogste trap der beschaving, de hoogste staatkundige wysheid der regeringsvormen grenst onmiddelyk aan de loslating van alle banden van het maatschappelyk verdrag; de hoogste graad van volksvlyt, nyverheid, welvaart, met een woord: de hoogste bloei der volken staat vlak naast aan verwoesting, stilstand en teruggang van alle dingen;—naast aan de zuiverste godsvereering, naast aan het meest gelouterde christendom, staan ongodistery en geestdryvende dweepzucht; men ziet eenen Proli in de gevangenissen van Darmstadt, zich voor Christus uitgeven, en in Frankfort, Offenbach en omliggende gewesten niet weinige aanhangers vinden! Aan de grootste behoefte aan vrede en orde, het grootst genot derzelven en de vurigste wenschen daarnaar, worden wellligt gevolgd door eenen kryg van staatkundige begrippen en grondstellingen, die den ganschen aardbol schokken, met rampslagen treffen en tot eene andere gedaante vervormen kunnen! Welk verstandig mensch zal zulk eenen kryg verlangen, van welken de eindpalen niet zyn af te zien?

Maar welk verstandig mensch zal aan deze vrees of bezorgdheid—vredesverdragen, eer, sterkte en bestaan opofferen?—en zoo, in zulk eenen verstandigen zin, handelen de Mogendheden allen, of derzelver Bestuurders, tot eeuwige erkentelykheid van het menschelyk geslacht; daar zy, verheven boven de rondom hen woedende hartstogten, zoo wy hopen, de orkanen van het tydsgewricht bezweren. Hoe veel laten zy niet, om het behoud dezes vredes wille, deelswyze plaatselyk geschieden! Laat ons trachten den gang hunner denkbeelden te verstaan en toe te lichten. Karel X. wordt dus verjaagd en verwyderd, wegens de groote vooringenomenheid ten gunste der Jezuiten, wegens te ver gedrevene begunstiging des adels, wegens stremming der verlichting en beschaving, en wegens snoode verbreking der bezworen staatsvormen en grondwetten. Koning Willem, de doorluchtige Oranje-Vorst, wordt, althans ten deele, met hetzelfde lot bedreigd, dewyl hy de Jezuiten te ongenegen was, dewyl hy licht, onderwys, scholen der wysbegeerte verlangde, dewyl hy te standvastig zich aan de grondwet en hare bepalingen hield, en zyne ministers van uit alle standen, en niet zelden uit burgerlyke verkoos. Aan den eenen kant verdraait men, te dezen aanzien, niet slechts pligten, verdragen, volksregten, maar zelfs verwerpt men die in driesten overmoed, en klaagt dezelven aan,—ook die Fransche dagbladen, welke anders als de bestgezinden worden aangezien, worden daarvan door geenen schroom teruggehouden; ja, zy voeren eene zoo ongerymde taal, in hetzelfde oogenblik, waarin zy rust prediken en tegen dergelyke uitspattingen vermanen. Zoo liet het *Journal des Debats* zich hooren met de vermetele uitspraak: "*het gewrocht van het Weener-Congres is deszelfs einde naby, daaraan kan geen twyfel zyn.*" En sterker nog liet meermalen de *Courrier Français* zich uit, over hetgeen hy durfde noemen: *de ongeregtigheden van het Congres van Weenen*"—inzonderheid toen hy la Cretelle's *Histoire de France après la restauration* aankondigde en beoordeelde. In die recensie komt onder andere de volgende zinsnede voor: "*het scheen dat de naam van op krukken gaande en kwalyk gezetelde vrede, nooit beter konde toegepast worden dan op de handelingen van het Weener Congres. Men zag niet, dat een magtvol en nayverig eiland zich in de zaken van het vaste land had gemengd. Ydele voorzorg, ydele kunstgrepen!*" En hoe weemelt niet dat dagblad van soortgelyke malsche uitvallen. Zoude men niet gelooven, dat reeds eenige veldslagen van Ulm en Jena, de dagen van Leipzig en Waterloo hadden verdrongen?—Zoude men niet gelooven, dat alleen zy, Franschen, sterk in getal, dapper, krygszuchtig, vryheidlievend, ryk en van heldenmoedige veldheeren voorzien waren? Wat zouden daartoe de schimmen dier edele jongelingen zeggen, die aan de Katzbach, by Bautzen en Lutzen voor ons gezegevierd of niet gezegevierd, maar in beider geval aldaar hun bloed ten offer gebragt hebben? Wat zouden daartoe Blucher, Bulow, Schwartzenberg zeggen, die hen aanvoerden? Daarover juichen zy derhalve in Frankryk, dat het gewrocht van Parys en Weenen reeds gedeeltelyk afbrokkelt en veroudert; maar van het gewrocht van Osnabruck, alwaar immers nog veel meer iets lange onbruikbaar en onderwets geworden is,—daarvan spreken zy niet.—Wy herinneren ons eene, ter dezer zake dienende, kleine verhandeling, die ten tyde van onze bevrydingsoorlog in het licht verscheen onder den titel "*Teregtwyzing nopens sommige staatkundige begrippen,*" en in welk werkje de Fransche staatslist, en de geheele reeks harer door alle eeuwen heen alle denkbeeld te boven gaande *ongeregtigheden*, in derzelver waar daglicht werden gesteld!—Maar goed, wy stemmen toe. Braband en Vlaanderen voor den Elsas en Lotharingen. En Bourgondië! daar zal de knoop zitten. Reeds doen de Charles Dupin's het voorstel om de Duitsche werklieden uit Parys te verwyderen, en welra zal het heeten: daaronder ook begrepen de Elsassers. Welaan, wy willen hen aannemen.

Het regtschapene en dappere volk zal dan weder, met eenen vorst van deszelfs keuze, in onze reijen aansluiten. Nog is het aandenken aan den weldadigen Stanislaus Leszinsky te Nancy en Luneville niet uitgewischt,—het grootste denkbeeld van eenen tusschenstaat, van eene vredestichtende barrière te zyn, hetwelk te Brussel versmaad wordt,—zal door Straatsburg worden verwezentlyk, door dat Straatsburg, alwaar ook de kerkelyke hervorming, terstond by haar ontstaan, eene zoo verstandige onderschraging ontmoette! of wel zy zullen het reeds maar al te weelderig verwekelykte Zwitzersche verbond versterken, rustige kantons worden, en ook op die wyze het denkbeeld van eenen tegen beide zyden opgerigten voormuur verwezenlyken!—Maar neen, dit is niet onze eerste en ernstige wensch. Ieder het zyne, aan ieder zyn land, zyne standplaats, zyn aandeel in den roem! Maar regt tegen regt! Vóór alle dingen de daadzaken! Wy leden vernedering, maar nimmer hadden daarom de verbindtenissen onder ons opgehouden te bestaan, nooit waren de hoopverwachtingen, nooit de moedige voornemens van ons geweken! Frans de eerste vatte standvastiglyk de wapenen op, telkens wanneer hy daartoe oorzaak en gelegenheid had. In het Noorden hadden reeds de bloedige velden van Pruissisch Eilau het voorspel tot alle de volgenden gegeven, en op de mogelykheid eener betere toekomst gewezen. Slechts één oogenblik was Frederik Willem door het besluit van den hertog van York verrast, en even zoodra volgde hy de aandrift tot de groote nationale beweging. Alexander trok de grenzen van zyn ryk over. De edelste Duitschers vereenigden zich in de hoofdkwartieren, en zochten de betere rigting der zaken, of werkten aan derzelver voorbereiding. Nooit had de Hanoveraan opgehouden, in eenig hoegenaamd werelddeel voor zyne zaak en voor die des vaderlands te stryden. De Beijer, Wurtemberger, Nassauer, oefende zich in den wapenhandel, en was opmerkzaam op de dingen die daar komen zouden, en op het uur der bevryding. Het uur der vergelding kwam. De veldslagen van Kulm, Leipzig en Waterloo, en zoo vele anderen baanden insgelyks meer dan eenmaal de wegen naar de vyandelyke hoofdstad. En ook nog daar werd der heldhaftige, geestryke natie achting bewezen; hare wenschen aangehoord, op de edelmoedigste wyze matiging en toegevendheid aanbevolen en uitgeoefend. Men liet haar de keuze van haar opperhoofd, men bevorderde door bemiddeling het regelen en vaststellen van haren regeringsvorm. Tot maatstaf der oorlogsschatting nam men de vraag *wat Frankryk wel konde opbrengen?* Had men dit wel ook te Berlyn en te Tilsit zoo gedaan? Men verschoonde vele harer vestingen, men liet vele provinciën onbezet. Men nam als grondregel aan, dat Frankryk sterk, *en zeer sterk moest zyn.*—Ten gevolge van inwilligingen, bezette men, ook na de bekende 100 dagen, slechts deszelfs buitenste zoomen. Daarvoor behielden zy Avignon en andere schoone Duitsche landen, het dubbele graafschap Saarwerden, het Salmische gebied, alles wat Darmstad in den Elsas bezeten had. De welmeenende raad der staatsmannen werd niet aangehoord, in het kleinste gedeelte slechts vervuld, en Lotharingen en de Elsas verbleven nog aan Frankryk.

Na de hevige beroering der 100 dagen, die maar al te veel de innerlyke gezindheden hadden blootgelegd, bleven de krygslegers in het tydelyk bezit der provinciën. Naauwelyks gaf Richelieu te Aken zyne verzekering, of hy werd dadelyk geloofd. Hy zelf geloofde, anders hadde hy zich zelven, niet tot borg gesteld. Onder de ministeriën Talleyrand, Richelieu, Villèle, was Lodewyk XVIII., of Frankryk, hoog geëerd, en speelde in Spanje, Griekenland en Noord-Afrika de eerste en meest werkdadige rol. Maar Karel X. volgde zynen femelenden, verstokten zin, en de gebeurtenissen, het kanon-gebulder te Parys, vonden aldra derzelver weerklank te Brussel. Waar, of met welke talrykheid van bevolking neemt het begrip van natie eenen aanvang? Frankryk heeft de Belgische provinciën niet als eene natie, maar als departementen afgestaan, en ter beschikking der Mogendheden gesteld. Wat deze vermogten om Belgie geëerd te maken, om deszelfs bestaan te verzekeren, aan hetzelve grootheid toe te voegen, door hetzelve tot Nederlandsche natie te stempelen, dat hebben zy gedaan. En Koning Willem zoude een tiran zyn?—Welaan, waar zyn dan de moordschavotten, de volgepropte gevangenhuizen, de Sierstorffen, of door kabinets besluit verbannen eerwaardige grysaards? Kortom: waar zyn alle de gewone verschynselen van de regering eens slechten Konings? *The King was too positive,* hoorden wy echter Engelschen zeggen! Heet dit wat anders dan *standvastig* en *volhardend,* en sedert wanneer is volharding, de echt Oud-Nederlandsche of Hollandsche volharding, die ook steeds het erfdeel was van den Oranjestam,—sedert wanneer, zeggen wy, is die volharding eene misdaad geworden?—*Geen onregt, geene beleediging te doen, noch te dulden*, dit was, naar luid van het rapport harer kommissarissen, door de Duitsche verbonds-vergadering tot zinspreuk aangenomen! Maar ook het geweld hetwelk der gezonde rede, der Duitsche regtzinnigheid,—getuige de kerkelyke reformatie,—werd aangedaan, was en is beleediging, wezenlyke nationale beleediging. Ook de grondstelling van niet-tusschentreding, op het Belgische geval toegepast, behoort geheel-en-al tot deze cathegorie. In de eerste plaats, bewyzen de gebeurtenissen van Trocadero, Navarino, het vertragen van Don Miguels erkenning, en vroeger de Weener-contracten van het eene eind tot het andere, wat die grondstelling, op zich zelve, waardig is! Maar wy zullen het niet by deze algemeene daadzaken van onzen tyd laten berusten, wy dringen dieper door. Wy herinneren ons nog den tyd, toen de Hertog van Brunswyk met de Pruissen den opstand in Holland dempte.—Toenmaals en later ondervond het de Fransche natie allerzins, dat Lodewyk XVI. zich blootelyk tot de demonstratie van het Camp by Givet bleef bepalen.

Maar, Holland was op dien tyd een geheel onafhankelyke staat. In deszelfs staatsleer neigde het meer tot het republicanismus over. De stadhouderlyke waardigheid was een staatsambt; zy was op veelvuldige wyze in het naauw gebragt, en de Pruissische tusschentreding tegenover de Franschen, die gelyke regten hadden, die den republikeinschen vorm aankleefden en aankleven mogten,—dewyl geen verdrag hen daarvan weder-hield, was eene soort van aanzetting of provocatie; destyds was derhalve het verwyt tegen Lodewyk XVI niet geheel valsch. Zyne natuurlyke, openbare, regtens veroorloofde vrienden, moet men hulp bieden, en niet dulden dat zy, door de met hen gelykelyk geregtigden, onderdrukt worden. Dit gebiedt de eer, dit eischen even gebiedend het staatkundig aanzien en bestaan!—*Wy echter hebben een meer stellig, een ander volksregt.*—De Mogendheden hebben er geen geheim van gemaakt, dat zy in het verruimde stelsel van het Barriere-traktaat, de Nederlanden tot eenen voormuur tegen Frankryk, schiepen en vormden. De vereeniging van Belgie met Holland rust derhalve op het vredesverdrag. Zy heeft met der daad er toe bygedragen om, zoo vóór als na de 100 dagen, Frankryk niet sterker te beknotten. Onder deze voorwaarden tot rust van binnen, en veiligheid naar buiten, werd het bezetten van Frankryk zoo spoedig opgeheven! Ter zake dezer grenzen-versterking,—tegen de nog altyd meer geduchte liniën of ryen van vestingen der Franschen,—werden, op grond der traktaten, en zonder achterhouding millioenen schats besteed, die het eigendom van andere volken waren.—Luxemburg is wezenlyk daartoe berekend en bestemd door verdragen, die slechts gedeelten van het geheel uitmaken.—Te dezer zake de afgesletene theorie der non-interventie in te roepen, is een waar sophismus, en wy zullen zien hoe het vernuft van den heer Talleyrand dezelve zal weten aannemelyk te maken, of hoe zyn alleszins scherpzinnig verstand op eene andere wyze den knoop ontwarren zal. Het kan hoogst genomen als een teeken van beradenheid, lankmoedigheid, voorzorg, vredesgezindheid, menschenliefde, achting voor het staatsregt en voor de regten der volken, van de zyde der Mogendheden, en vooral van de zyde van Groot Brittanje, aangemerkt worden, dat zy daartoe zoo veel tyd en ruimte laten. Thans heeft het uur der tusschentreding en der manhafte werkzaamheid, het uur der beslissing geslagen! Belgie wordt andermaal als een zamenstel van achtingwaardige volksstammen geëerd—het wordt hun toegestaan een nationaal congres te houden, en deszelfs beraadslagingen worden afgewacht. Laat ons zien of het ontwikkeld gezond verstand, het gevoel hunner gesteltenis, het op den regten prys stellen der betrekkingen, te Brussel den waren uitweg vindt, dan of enkel zinnelooze hartstogt het sein tot nog grooter warreling zal geven!—*Alg. Handelsblad.*

BENARES.

In deze stad van Oost-Indie woont niet een enkele Europeaan. De straten zyn zoo naauw, dat geen rytuig dezelve kan passeren. Sommige huizen hebben twee, de meesten drie, ettelyk ook vyf of zes verdiepingen, hetgeen in Oost-Indië iets ongewoons is. Zy zyn met veranda's en gaanderijen versierd, hebben vensters met balkons en groote overstekende daken, die op smaakvol gebeeldbouwde pilaren van vierkant gebeitelde steenblokken rusten. Het getal der kerken of godstempels is zeer groot, zy zyn echter meestendeels klein en als nissen aan de hoeken van straten geplaatst, alwaar zy onder de bescherming staan van het een of ander aanzienlyk huis. Velen zyn geheel met bloemen, dieren en palmtakken overdekt, die zoo smaakvol en natuurlyk gesneden zyn, dat de heer Heber, Bisschop te Calcutta, verzekert niets volkomeners in Grieksche of Gottische bouworde gezien te hebben. De inwoners versieren die gedeelten hunner huizen, welke het meest in het gezigt zyn, met eenvoudige schilderyen, levendig van kleur en mannen, vrouwen, stieren, olyfanten, goden en godinnen in hunne geheele gedaanten en verschillende attributten voorstellende. De magtsuitgestrektheid dezer laatsten wordt door het getal hunner hoofden en armen aangewezen. De aan Siva geheiligde stieren van allen ouderdom, zoo mak en huiselyk als honden, doorloopen ongestoord de nauwe straten, of leggen zich dwars in dezelven op den grond neder.—Men waagt het ter naauwernood die dieren slechts zoo veel aan te raken, dat zy de draagbaarvoerders doorlaten; wee dengenen, die het wagen mogt de vooroordeelen des dweepzuchtigen volks te bestryden en deze dieren eenen forschen slag te geven! De aan Hanimann geheiligde apen (de goddelyke aap, die Ceilon voor Rama veroverde), werden in sommige gedeelten der stad even talryk aangetroffen. Men ziet hen de dakken der huizen of korken opklauteren, hunne nieuwsgierige koppen of poten in de winkels der fruitverkoopers of gaarkeukens stoken en den kinderen het eten weghappen. Elk oogenblik ontmoet men een met afgodenbeelden versierd fakirshuis, uit welken onophoudelyk de wanklankige muziek der Vinas, der Bijals, enz. naar buiten galmt. De voornaamste straten zyn in hunne volle lengte bezet met bedelaars van alle sekten, die de afzigtelykste ligchaamskwalen vertoonen, en de walgendste en schandelykste boetelingshoudingen aannemen. Hier zag Heber voor de eerste maal menschen, die uit eigen beweging de natuurlyke gedaante hunner armen en beenen misvormen, door aan dezelven altyd eene en dezelfde houding te geven, of ook wel de handen derwyze in elkander gedrukt houden, dat de nagels er door heen groeijen en aan den anderen kant weder te voorschyn komen. Benares is eene heilige stad, en de bevoorregte plaats alwaar elk, die er sterft, om het even van welke sekte hy zy, zalig wordt, zoo hy aan de arme Bramins slechts barmhartigheid heeft uitgeoefend. Deze hooge naam maakt haar de verzamelplaats der bedelaars, als ook van vele ryken, die op het einde hunner dagen loopen. Men vindt daar ook vele kloosters, zoodat, ingeval men de namen, en gedeeltelyk de tyden verwisselde, verscheiden plantsen der christenheid zouden aangetroffen worden, die eene in het oogloopende gelykenis met Benares zouden hebben. Benares is de eenige stad van Indië, waar het Sanscrit niet slechts eene doode taal is. Verscheiden Bramins daar ter stede spreken geene andere, en onderhouden zich met de overige der inwoners door middel van tolken. De Benarische Pundits zyn de bewaarders van alle wetenschappen van het oude Oost-Indië en van deszelfs mythologische en geschiedkundige fabelen; zy oefenen echter deswege geenen doorslaanden invloed op de Indische geestelykheid uit; ook heeft men by de Hindoo's geen geestelyk opperhoofd en geen hiervoor in de plaats treedend concilium, en desniettemin bestaat en bloeit zy.